

Aurel Conțu

DRUMUL SPRE CASĂ

poem tanka

SEMĂNĂTORUL
Editura online - decembrie 2009

Cuvânt înainte

Secolul XXI începe și tinde tot mai mult să devină Google-ian. Internetul s-a strecurat într-atât în viața noastră cotidiană încât nimeni nu mai poate concepe existența în afara lui. Eruditul de altădată, coleșit de volumul uriaș de informații, care depășesc pentru prima oară puterea fizică a minții, descoperă cu stupeoare că pierde supremația în fața Wikipediei. Valul de tineri internați, ieșiți parcă dintre clapele calculatorului, sparg toate barierele cunoașterii cu o nonșalanță de invidiat. Cultul sacru al valorilor, fără de care evoluția noastră ar fi pusă de mult sub semnul întrebării, tinde deodată spre o egalizare camaraderească între indivizi și ierarhii. Sentimentul înălțător al dragostei, înecat în prozaic și desuet, stârnind în cel mai fericit caz zâmbete și înduioșare, se pierde inevitabil într-o exacerbare a sexului vulgar. Dictatura prostului gust și jubilația instinctului primar asupra rațiunii întregesc tabloul acestei lumi în disoluție și în delir. Limbajul devine tot mai eliptic, iar fapta un substitut a ideii. Omul zilelor noastre trece peste toate opreliștile conștiinței și face ceea ce intenționează să facă. Totul se rezumă la supraviețuire, la păstrarea siguranței proprii și a stării de bine ... cu orice preț.

În aceste condiții, poezia are de ales între două alternative: fie să se cramponeze în trecutul imediat și să încremenească în tiparele cunoscute, fie să urmeze curentul vieții și să se întoarcă la originile ei vechi de când lumea. Sublimismul, noul concept promovat de mine, încearcă să întâmpine acest deziderat al viitorului. Destinul furnicii, sublimat în poemul **capitulare** din volumul **Insomnii**,

furnica se oprește pe cărare
fără rost –
și moare
atât i-a fost

este desublimat în cele peste o sută de strofe tanka (într-o viziune originală) reunite în poemul de față: **Drumul spre casă.**

Autorul

001.

- *biată furnică,
umblând întunericul
fără o torță –
- *va găsi ea oare drumul
printre atâtea spaime ?

002.

- *noapte mohorâtă,
răsăritu-i departe
slabă nădejde –
- *nu uita întâmplarea,
pasărea dimineții !

003.

- *aud o cârțiță
pe sub pământ e rece
ca un ochi de uliu –
- *cât nu moare speranța
strălucesc stele !

004.

- *dorm porumbeii,
puii flămânzi sub aripi
n-au nici o grijă –
- *somnul e ca o boare
Dumnezeu pretutindeni !

005.

- *să-i spui că ziua
i-a trimis înainte
călări zorile –
- *vai, Doamne, unde ai pus
aseară lampa ?

006.

- *auzi broaștele
orăcăind în gârla
asta de sticlă ?
- *nici o stea nu-i aevea
într-un ciob de oglindă !

007.

- *dar libelula ?
privește-o mai de-aproape
și zi-i să fugă !
- *cum i-o fi scris furnicii,
la fel și libelulii !

008.

- *nu-i drept destinul,
oricât de ne-nsemnată
ea ține cerul –
- *nu-ți zic că universul
s-ar prăbuși în moartea-i !

009.

- *tocmai de-aceea
să izgonim gândacii
strigând în noapte !
- *plângând mai bine!Doamne,
prea grea-i această cruce !

010.

- *poftim ! și vântul
se hâlțână prin frunze
în loc să doarmă !
- *iar ea așa de mică
precum Sisif se zbate !

011.

- *îi cade sacul
din firava-i spinare
și-i toată udă -
- *doar ploaia mai lipsește
Să umple-ntreg paharul !

012.

- *de s-ar întoarce
cu ochii către lună
să ia lumină !
- *ce bine-ar fi un cântec
în locul gol să pună !

013

- *cine să cânte ?
la ora asta nimeni –
stăpân e somnul !
- *nimic nu-i imposibil
când cineva veghează !

014

- *auzi ? un greier
a început să cânte
din scripca-i fermecată...
- *altfel ar fi fost tragic –
pe cer, uite, și luna !

015

- *dacă-i departe –
zadarnică speranța
înmugurită ...
- *bobocii florii crapă
întotdeauna noaptea !

016

- *un vreas de-a latul –
stupidă baricadă
ce-i taie calea ...
- *e loc destul sub dânsul –
problema-i întâmplarea !

017

- *dar tot se-ntâmplă...
și nimeni nu încercă
să dea din aripi !
- *când sunt prea multe aripi
în față moare zborul !

018

- *să încrucișezi
doar mâinile la piept –
e nepăsare ...
- *eu zic că-i neputință –
altfel am fi departe !

019

- *vai, Doamne, racul
prin iarba răscolită
spre ea se-ndtreaptă !
- *dar, uite, și o capră
călcând iarba-n copite !

020

- *biata furnică !
nici suflet nu mai are
să ducă sacul ...
- *fără de el acasă
zăvoarele sunt trase !

021

- *tot mai aproape
se-aud venind țânțarii –
de n-ar ajunge !
- *pentru atâta sânge
nu lasă ei măgarul ...

022

- *coboară frigul -
măcar de-ar sta sub frunze
pe pământul cald !
- *oriunde-ar sta furnica
numai norocul poate !

023

- *încătușate
ni-s mâinile, Isuse,
în fața vieții !
- *suntem și noi ca zeii –
stăpâni pe curcubeie...

024

- *nici nu mai mișcă –
încremenită pare
o limbă de ceas !
- *cum cade câte-o clipă
o alta se ridică ...

025

- *eternitatea !
la ce e bună oare
fără răsărit ?
- *nici asfințit nu are -
și totuși se învârte !

026

- *privește-o ! e vie –
oricât de rece vremea
nu-i timpul ei...
- *zăpezile din iarnă –
albe priviri de ghiocci...

027

- *din nou încearcă –
să treacă peste vreascuri
nu-i cu puțință ...
- *pe unele-i rășină,
pe altele-o lăcustă !

028

- *dacă se prinde –
lăbuțele-i firave
sunt fără scăpare ...
- *chiar și așa lăcusta
deosebiri nu face !

029

- *uite că pleacă !
dumnezeul furnicii
alături de noi...
- *roagă-l s-alunge clipa
nepăzită de îngeri !

030

- *orele astea !
cimitire de hoituri
mereu nesătule –
- *în groapa amintirii
se furișează gândul...

031

- *năuci și norii
prin fața lunii –
cercuri de apă...
- *triste felinarele
agățate de stele !

032

- *blestemat greier !
hai-hui prin noapte umblând
parcă nu-i pasă ...
- *vrăjit de propriu-i cântec –
a lui e-ntreg pământul !

033

- *atâta minte
cât greierul acesta
furnica n-are ?
- *instinctele-s aiurea –
un cerșetor e gândul..

034

- *te-apucă mila
văzând-o cum se zbate
în același loc ...
- *ocolul dimpotrivă –
deschide noi prăpăstii...

035

- *o frunză cade –
se-așază drept, în drum,
ostentativă...
- *dacă mai cade una –
se crapă-n două cerul...

036

- *vezi corbul negru
pe creanga de mesteacăn
scrutând în noapte ?
- *îl bate alte gânduri –
nici pe-o măsea furnica !

037

- *ah ! liliecii !
simt sângele furnicii
pulsând în vene ...
- *mai rău nici că se poate –
cum să mai tragi nădejde ?

038

- *urâte păsări !
le-aș scoate dinții
fără milă ...
- *dacă au fost lăsate –
un rost există sigur !

039

- *încă o frunză
își ia la revedere
căzând în moarte...
- *auzi ciocănitura ?
sub coji teroarea-i cruntă...

040

- *nimeni nu scapă
atunci când cruda soartă
își ia obolul...
- *furnica mai cu seamă –
ce-i este scris în frunte !

041

- *o broască saltă –
țopăie prin preajmă
boldindu-și ochii...
- *de-abia acum destinul –
alegerea-i cumplită ...

042

- *ce ușurare !
aproape-i heleșteul
departe gândul...
- *se umple miezul nopții
cu ochi adânci de bufniți...

043

- *trăsni-le-ar boala !
până și-aici ajuns-au –
nerușinate...
- *ca orice sol și ele –
colaterale pierderi !

044

- *noroc de șarpe –
se târâie prin frunze
cătând călcâiul...
- *când soarta e cu tine –
la fel e și norocul !

045

- *e de mirare –
furnica nu renunță
deși sfârșită !
- *iar zorii dimineții
nici gând să se arate...

046

- *un melc molatic
pe lângă dânsa trece
lăsând o urmă ...
- *și viața lui firavă-i
la voia întâmplării !

047

- *o cochilie-i
mai mult decât ai crede –
descurajează ...
- *natura, mama noastră,
se oglindește-n toate !

048

- *hainul șarpe
se zvârle brusc, mușcând
din carapace...
- *nu-i fericit nici dânsul –
cum ar putea să fie ?

049

- *o încleștare
pe viață și pe moarte –
o lume crudă...
- *când te-ai năsuț insectă –
viața ta-i o luptă !

050

- *gândacii negri
umblând prin întuneric
mă înfioară ...
- *târcoale dau furnicii –
știu ei de ce e-n stare !

051

- *ar vrea s-o-nhațe
cu căngile lor hâde –
dar n-au curajul ...
- *un pas nu dă în lături –
mai multe vieți nu are !

052

- *îi sare-n sprijin
călcând pe catalige –
o libelulă ...
- *privește-i ! rup pământul –
furnica-i suverană !

053

- *ecou de tunet
se sparge ca o nucă
deasupra noastră ...
- *nu-i mult și cade ploaia –
de unde, Doamne, barcă ?

054

- *nenorocirea
nu vine niciodată
cu mâna goală !
- *suntem la mâna vremii –
iar vremurile-s triste !

055

- *poate de-aceea
furnica se învârte
ca un titirez !
- *ea simte dinainte –
efectul nu-l cunoaște...

056

- *vezi fluturele ?
s-a pitulat sub frunză –
pleoștite aripi...
- *și cinteza în cuibu-i –
ah,biată păpădie !

057

- *brunul păianjen
își strânge plasa veche –
va țese alta ...
- *privește gărgărița ! –
dansează-n pas cu vântul...

058

- *omizi păroase
de frunze se agață
ca niște bube !
- *spășiți doar canibalii –
în scorburi munți de oase...

059

- *o caradașcă
se poticnește-n labe –
însăimântată ...
- *sute de umbreluțe
sunt frunzele de brustur...

060

- *ca o scânteie
ce țâșnește din amnar –
pe cer un fulger...
- *atâta șerpuire !
și-atât de rece soba...

061

- *o picătură
cutremură pădurea –
apoi un ropot ...
- *sar stropii din crenguțe
ca niște libelule !

062

- *de-un pai subțire
s-a prins furnica –
strângându-l tare ...
- *dă-i, Doamne, tot norocul ! –
putere nu mai are...

063

- *mărunte ochiuri –
acuma-s repezi râuri
prăpăstioase...
- *furnica nu se-neacă –
oriunde-ar fi sfârșitul...

064

- *mii de gondole
par frunzele purtate
de ape tulburi...
- *la adăpost e viața –
instinctele-s deasupra !

065

- *fire de iarbă
țin paiul strâns în matcă –
pe el furnica...
- *când prinzi cu dinții vâsla
aproape-i izbăvirea...

066

- *nu lasă paiul –
dimpotrivă-l strânge
cu-nverșunare...
- *tot mai departe-i casa
cu fiecare clipă !

067

- *din trunchiuri brazii
se frâng fără putere –
cumplit e vântul ...
- *un tunet de aproape
se sparge-n mii de țândări...

068

- *înc-o rafală –
de parcă spart e cerul
și se golește...
- *puhoaiele de ploaie –
spre noi negre prăpăstii...

069

- *se duc la vale
covoarele de frunze –
un val năprasnic...
- *pământul gol se-adapă –
nespusă fericire ...

070

- *biata furnică !
s-a agățat de-o creangă
plutind în salturi...
- *câmpia verde-n noapte
o baltă neagră pare ...

071

- *sclipiri de fulger –
pe valuri înspumate
o creangă zboară...
- *parcă pe-un cal sălbatic
furnica nu se lasă...

072

- *sfârșiți și norii
de-atâta zvârcolire
fac loc la stele...
- *se țin de raze stropii
într-un ocean de galben...

073

- *cât vezi cu ochii –
doar iarba răvășită
și albăstrele...
- *parfum de flori prin ploaie –
și mai încolo luna...

074

- *grămezi de vreascuri
se strâng la întâmplare –
oprite-n dâmburi...
- *unde o fi furnica ? –
vai,Doamne,ia-ne ploaia !

075

- *e tot pe creangă –
un punct în întuneric
mișcând adesea...
- *nu-i dragoste mai mare
ca dragostea de viață !

076

- *frumoasa lună
își despletește părul
ca o fecioară...
- *feriți în lături norii –
tot ceru-i ca de ceară...

077

- *a stat și ploaia –
mai cerne pe alocuri
ca dintr-o sită ...
- *de neoprit e vântul –
în jocul său de iele..

078

- *pământul reavăn
parcă surâde-n noapte –
și-a luat obolul...
- *în urmă tot prăpădul –
așa arată iadul ...

079

- *uite și creanga
pe care-a stat furnica ! –
dar unde este ?
- *departe nu-i, fii sigur –
hai să privim prin iarbă !

080

- *pe-o moviliță
furnica-și spală fața –
privind mirată...
- *nu știe ce-i cu dânsa –
ce lume-o fi aceasta ?

081

- *sub raza lunii
pământu-i tot ce vede –
fără de capăt...
- *o liniște divină –
ca o îmbrățișare...

082

- *întoarce capul –
pădurea e în spate
precum un monstru ...
- *cum de-a ajuns acolo ! –
și cum de s-o întoarce ?

083

- *ar vrea să plece –
picioarele n-ascultă
parcă-s de piatră...
- *răbdarea-i sfatul minții –
de-ar ațipi o clipă !

084

- *ziua-i aproape –
surprinzător norocul
care-o-nconjoară...
- *până atunci furnica
mai are multe cumpeni...

085

- *prin iarba moale
foșnesc anemic melcii
și șobolanii...
- *și-o cârțiță flămândă
tunele sapă-n aer..

086

- *scurmând poiana –
un porc mistreț bezmetic
cată rădăcini...
- *aproape-i movilița –
furnica ațipită !

087

- *mărunte găze
tânjesc deasupra ierbii
în zbor de aripi...
- *și-o ciută speriată
cu-n smoc de iarbă-n gură...

088

- *de-a dreptul doarme –
sub lespedeza uscată
abia se vede...
- *din negura câmpiei
se-apropie un dihor...

089

- *zvârlind o ață
un mic păianjen prinde
să-și țese pânza...
- *și undeva o broască
se-aruncă-n baltă...

090

- *grămezi de râme
se unduiesc prin iarbă
ca după ploaie...
- *un iepure dă colțul
la marginea pădurii...

091

- *în voia sorții
furnica-și doarme somnul –
neânfricată...
- *ce-ar mai putea să facă
în cumpănirea serii ?

092

- *atât de mică –
o pradă-i la-ndemâna
primului sosit...
- *doar îngerul de pază
abate clipa morții ...

093

- *un val de ceață
din țărână se-nalță –
suflare rece...
- *se-ascund în iarbă melcii –
la fel și licuricii...

094

- *stânca-i tăcerea –
în clopotul de sticlă
se prinde gheața..
- *iar pânza de păianjen
se rupe-n bucățele..

095

- *dinspre pădure
o liniște adâncă –
te înfioară...
- *la ora asta somnul
ca mierea primăverii..

096

- *lumina lunii
se-amestecă ușoară
ca o culoare
- *câmpia-i abur galben
de nepătruns privirea...

097

- *dar dacă moare ?
furnica-i ca o boare
în zori de ziuă...
- *e cea mai lungă noapte –
nimeni nu știe încă !

098

- *și ceața asta !
neașteptată umbră
în întuneric...
- *ridică, Doamne, giulgiu
de pe această față !

099

- *până atunci
furnica-i înghețată –
o amintire...
- *văd florile în viață –
de ce-ar muri furnica ?

100

- * greu curge timpul
în noaptea asta rece –
încețoșată...
- * cu-atât mai dulce ziua –
de-ar fi să vin-odată !

101

- * simți ? bate vântul !
se-nvolbură în ceață
tăind-o felii...
- * pe fug-o pune,iată !
ca pasărea se-nalță...

102

- * către pădure –
apoi peste aceasta
încet se pierde...
- * și primii zori ai zilei
tremurători se-arată...

103

- *ca o petală
roșie în răsărit –
așa e cerul...
- *un colț de Soare râde –
adio,neagră noapte !

104

- *o rază dreaptă
învăluie furnica
în somnu-i dulce...
- *privește-o ! dă din labe –
visează mușuroiul...

105

- *se uită-n juru-i –
nimic nu recunoaște
și nu-nțelege...
- *în față infinitul –
precum o mare verde...

106

- *zori albi ca neaua
înfulecând din beznă
fac loc luminii...
- *se-nfoaie-n pene iarba
și păsările cântă...

107

- *ies din tufișuri
în țipăte barbare
cocoșii negri...
- *cântatul lor frenetic –
o goarnă criminală...

108

- *chiar și furnica
tresare speriată
de-atâta zgomot...
- *de ani de zile-acolo –
doar greierii-n pădure...

109

- *pierduse sacul
prin negurile nopții –
în timpul ploii...
- *dar și așa spre casă
necunoscut e drumul ...

110

- *ca niște săbii
firavii colți de iarbă
îi stau în cale...
- *și nici o urmă clară
nu-i de găsit pe-aproape...

111

- *un Soare roșu
precum un măr pe creangă –
se tot înalță...
- *de nicăieri apare
o furnicuță albă !

112

- *ce fericire ! –
antenele-și frământă
și-și spun cuvinte...
- *un S.O.S. pornește
neauzit de nimeni...

113

- *nu pierde timpul –
pe urmele suratei
așează semne...
- *curând toți cercetașii
pe urma ei porni-vor !

114

- *priviri mirate –
furnici din alte neamuri
se-opresc o clipă...
- *povestea ei de-o noapte –
o flămură-n pustie...

115

- *se dau de-o parte
admirativ gândacii –
trece vedeta...
- *câmpia și pădurea –
nu-și mai încap în sine...

116

- *un greier sare
cu scripca înaintea –
cântându-i marșul...
- *convoiul de lăcuste
din urmă valuri-valuri...

117

- *zburând deasupra-i –
un roi de libelule
se-nvârt nebune...
- *cosași pe catalige
spre cer fac salturi...

118

- *din drum și viespii
se-opresc pe câte-o floare –
alaiu-i mare...
- *din heleșteul gârlei
broscuțe sar pe maluri...

119

- *bătând din aripi –
un cârd de buburuze
coboară-n iarbă...
- *și zeci de greieri
pe urmele furnicii...

120

- *purici de iarbă
în Țopăieli ghidușe
fac gălăgie...
- *de flori se-agață fluturi
atrași de veselie...

121

- *fonfoni țânțarii,
veniți din depărtare –
aterizează...
- *înfiorate frezii
se strâng între petale...

122

- *mii de lăcuste
se-nșiruiesc pe frunze
până departe...
- *la orizont pădurea
se-apoie cu brazii...

123

- *Bondari anemici
se țin de trena zilei –
rar dând din aripi...
- *pe marginea cărării
aleargă brune molii...

124

- *un pai de-a latul
acoperă izvorul –
precum pârleazul...
- *alaiu-i tot mai mare –
și crește pe măsură...

125

- *stoluri de păsări
plutesc în zboruri line –
privind alaiul...
- *iar iepuri gură cască
fac salturi printre tufe...

126

- *brusc – ies în cale
furnici cu dungi pe spate –
sunt cercetașii..
- *privește, o flanchează !
salută ! dau onorul !...

127

- *oastea piestriță
în pas de defilare –
mărșăluște...
- *furnica țanțoș calcă –
o dată se întâmplă !

128

- *simte cărarea –
plăcut miros de frunze
parfum de floare...
- *tot mai aproape casa –
scurtează-mi, Doamne, drumul !

129

- *puiul cel mic
râzând îi sare-n brațe –
lacrimi duioase...
- *frați și surori de sânge
pe rând o-mbrățișrază...

130

- *nu-i centimetru
necunoscut în drumu-i –
ce încântare !
- *frumoși ca niciodată –
acum chiar și dușmanii !

131

- *dar ce se vede ?
privește ! mușuroiul –
o piramidă...
- *în jurul lui mulțime –
toată suflarea lumii !

132

- *prelungi urale,
aplauze febrile –
o nebunie ...
- *ca un vulcan e valea –
ca un vulcan pădurea ...

133

*biata furnică,
mai face-un pas și cade –
se prăbușește...

*o liniște adâncă –
vai,Doamne,ține clipa...

SFÂRȘIT